

[...] ὅμως μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀφ' οὗ ἔλευ-
θερώθησαν οἱ Ἑβραῖοι ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, ἐκάλεσε Κύριος ὁ Θεὸς τὸν Μωϋ-
σὴν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Σινᾶ ὄρους. καὶ ὡσὰν ἤθελε νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ ὄρος νὰ ὁμι-
λήσῃ μὲ τὸν Θεὸν, ἐπῆρε καὶ τοὺς Ἑβραίους μετ' αὐτοῦ. ὁ δὲ Μωϋσῆς ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος
διὰ νὰ λάβῃ τὸν Νόμον, καὶ ἄφηκε κάτω τὸν Λαὸν μετὰ Ἀαρὼν τοῦ ἀδελφοῦ, καὶ τοὺς
εἶπε. ὅτι ἐγὼ ὑπάγω εἰς τὸ ὄρος, διὰ νὰ λάβω τὰς ἐντολὰς παρὰ Θεοῦ, καὶ ἐσεῖς
ἀναπαύεσθε, καὶ εἰρηνεύετε, ἕως νὰ κατέβω πάλιν εἰς ἐσᾶς. καὶ ἐὰν τύχῃ καὶ ἔλ-
θῃ τίποτε κρίσις ἢ διαφωνία, ἰδοὺ ὅπου ἀφήνω τὸν Ἀαρὼν καὶ τὸν Ὠρ κεφαλὴν
εἰς ἐσᾶς. καὶ ἀνέβη Μωϋσῆς εἰς τὸ ὄρος· καὶ ἐσκέπασεν ἡ νεφέλη τὸ ὄρος. καὶ ἑκα-
τέβη ἡ δόξα Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὸ ὄρος Σινᾶ, καὶ ἐκάλυψεν αὐτὸ ἡ νεφέλη. τὸ
δὲ εἶδος τῆς δόξης Κυρίου, ἦγουν ἡ θεωρία, ὅπου ἦτον εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ βου-
νοῦ, τὴν ἔβλεπαν οἱ Ἑβραῖοι, καὶ ἦτον ὡσεὶ πῦρ φλέγον, τουτέστι ὡσὰν φω-
τῖα ὅπου καίει. καὶ ὡς εἶδον τοῦτο οἱ Ἑβραῖοι, ἔλαβον φόβον μέγαν. καὶ ὑπῆ-
γεν ὁ Μωϋσῆς εἰς τὸ μέσον τῆς νεφέλης, καὶ ἔκαμεν ἐκεῖ σαράντα ἡμέρας καὶ
σαράντα νύκτας, καὶ ἐλάλησε μετὰ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτοῦ τὰς δέκα Ἐντολὰς
ταύτας γεγραμμένας τῷ δακτύλῳ αὐτοῦ εἰς πλάκας. αἱ ὁποῖαι ἦσαν μὲ Σα-
φύρι γεγραμμέναί μίαν μεραίαν καὶ ἄλλην. Πρώτη ἐντολή, Κύριος ὁ Θεὸς σου,
Κύριος εἷς ἐστὶ, καὶ οὐ προσκυνήσεις Θεὸν ἀλλότριον. ἦγουν, ὁ Θεὸς δὲν θέ-
λει ἄλλον Θεὸν νὰ προσκυνοῦν, μόνον αὐτὸν τὸν ἕνα ἀληθινὸν Θεόν. καὶ τοῦτο
εἶπε τῶν Ἑβραίων, διὰ νὰ τοὺς εὐγάλῃ ἀπὸ τὴν Εἰδωλολατρείαν, ὅπου ἐκρα-
τοῦσαν πολλοὶ ἀπ' αὐτούς. Δευτέρα ἐντολή, Οὐ λήψῃ τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ
Θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ· ὥστε τὸ ὄνομα ἐκείνου τοῦ Θεοῦ νὰ μὴ τὸ πάρουν εἰς μά-
ταιον καὶ εὐκαιρον, νὰ τὸ ὀνομάσουν ἄλλοῦ ὅπου δὲν πρέπει. Τρίτη ἐντολή, Νὰ
φυλάξουν τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου. Σάββατον θέλει νὰ εἰπῇ ἑλληνικὰ Κατά-
παυσις, διότι ὁ Θεὸς ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν ὅπου ἄρχισε νὰ κάμῃ τὸν Κόσ-
μον, εἰς τὴν ἐβδόμην ἐτελείωσε τὰ ἔργα ὅπου ἤθελε καὶ ἔκαμε, καθὼς λέγει ὁ
Μωϋσῆς, ὅτι τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ὅπου εἶναι τὸ Σάββατον, ἑκατέπαυσεν ἀπὸ
ὅλα τὰ ἔργα. καὶ διὰ τοῦτο ἤθελε τότε, πρὶν παρὰ νὰ ἔλθῃ νὰ σαρκωθῇ, ὅτι
νὰ τιμᾶται ἐκείνη ἡ ἡμέρα τοῦ Σαββάτου. Τετάρτη ἐντολή. Τίμα τὸν πατέρα
σου καὶ τὴν μητέρα σου. Ὅποιος ἐκεῖνος δὲν ἀγαπᾷ τοὺς γονεῖς αὐτοῦ, ὅπου εὐγῆκεν
ἀπ' αὐτούς, δὲν ἔχει ἀνθρώπου φύσιν, μόνον τῆς ὀχίας. ἡ ὁποία ὀχία ἔχει
μίαν φύσιν, ὅτι, ὅταν σμίγῃ τὸ ἀρσενικὸν μὲ τὸ θηλυκὸν, βάλλει τὸ ἀρσε-
νικὸν τὸ κεφάλι του εἰς τὸ στόμα τοῦ θηλυκοῦ, καὶ ἀπὸ τὴν τόσῃν γλυκύτητα τρώγει
τὸ κεφάλι τοῦ ἀρσενικοῦ τὸ θηλυκὸν, καὶ μετ' ἐκεῖνο ἐγγαστρώνεται. καὶ πάλιν, ὅταν
ἔλθῃ ἡ ὥρα νὰ γεννήσῃ τὸ θηλυκὸν, τρώγουν τὰ παιδιά τὴν κοιλίαν τῆς μητέ-

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ
επένδυση στην κοινωνία της γνώσης
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΣΠΑ
2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

ρας των, και εὐγένουν ἕξω. καὶ ὅποιος κακολογεῖ τὸν πατέρα του, ἢ τὴν μητέρα του, θέλει δώσει κακὸν θάνατον. διότι ὁ πατέρας, καὶ ἡ μητέρα ἔχουν τὸν τόπον τοῦ Ποιητοῦ ἐδῶ εἰς τὸν Κόσμον. Πέμπτη ἐντολή, Νὰ μὴ φονεύσης. Ὅποιος φονεύση, γίνεται ὅμοιος τοῦ Κάϊν. ὁ ὁποῖος ἐστάθη πρῶτος ὅπου ἐφόνευσεν εἰς τὸν Κόσμον, καὶ ἐμίανε τὴν γῆν μετὰ τὸ αἷμα τοῦ ἀδελφοῦ του, καὶ διὰ τοῦτο θέλουν οἱ Νόμοι, ὅτι καὶ αὐτοῦ τοῦ φονέως νὰ χύνεται τὸ αἷμα του, ἤγουν νὰ λαμβάνη θάνατον. λοιπὸν ὁ φόνος εἶναι μέγα ἀμάρτημα, καὶ διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς ἐπαρήγγειλε τῶν ἀνθρώπων, νὰ βλέπονται ἀπὸ τὸν φόνον, διὰ νὰ μὴν κολασθοῦν αἰωνίως εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον μετὰ τὸν Κάϊν. Ἐκτη Ἐντολή, νὰ μὴ κλέψης. Ἡ κλεψία εἶναι ἀμαρτία μεγάλη καὶ μεμισημένη καὶ ἐντροπιασμένη. κράζει δὲ αὐτὴν ἡ γραφὴ αἷμα. καὶ ὅσοι κλέπτουν καὶ ἀρπάζουν τὰ ξένα πράγματα, ἐκείνους κράζει ἄνδρας αἱμάτων. Ἐβδόμη ἐντολή, εἶναι, νὰ μὴ μοιχεύσης. Ἡ μοιχεία εἶναι μεγαλύτερον ἀμάρτημα ἀπὸ ὅλα τὰ ἀμαρτήματα. καὶ ὅσοι κάμουν αὐτὴν, ἢ ἄνδρες, ἢ γυναῖκες, κληρονομοῦσι τὴν αἰώνιον κόλασιν, τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον τῷ Διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ. Ὀγδόη ἐντολή εἶναι, νὰ μὴν ψευδομαρτυρήσης. Ἡ ψεύτικη μαρτυρία εἶναι ἄρνησις Χριστοῦ, ἔστωντας ὅπου ἀρνεῖσαι τὴν ἀλήθειαν. ἡ ὁποία ἀλήθεια εἶναι αὐτὸς ὁ Χριστός. καὶ μαρτυρεῖς ψέμματα, καὶ ἀδικεῖται ὁ ἀδελφός σου ὁ Χριστιανός. καὶ παιδεύει αὐτὸν ἀδίκως ἢ κρίσις. διότι πολλαῖς φοραῖς τινὰς, ἢ ἀπὸ ἔχθραν, ἢ ἀπὸ συγγένειαν, ἢ ἀπὸ φιλίαν, ἢ ἀπὸ πληρωμὴν, ὑπάγει καὶ μαρτυρεῖ ψέμματα, καὶ θανατώνει τὸν ἄνθρωπον, ἢ χάνει τὰ πράγματά του. καὶ διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς ὁ δίκαιος θέλει τοῦ τὸ ἀνταποδώσει ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως ὁμοῦ μετὰ τῶν ἄλλων ψευδομαρτύρων. Ἐνάτη ἐντολή, νὰ μὴν ἐπιθυμήσης τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου. Ἄλλο εἶναι νὰ μοιχεύση τινὰς, καὶ ἄλλο εἶναι νὰ ἐπιθυμήση. διότι ἡ μοιχεία εἶναι ἔργον τέλειον. ἡ δὲ ἐπιθυμία εἶναι ἀμαρτία ἀτελής, διότι μόνον ἐπεθύμησε, καὶ ἐμοίχευσεν εἰς τὴν καρδίαν του. διὰ τοῦτο καὶ ὁ Χριστὸς λέγει εἰς τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον. Ὁ ἐμβλέψας γυναικὶ εἰς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτῆς, ἤδη ἐμοίχευσεν αὐτὴν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. ἤγουν τὴν μοιχείαν τὴν ἔκαμεν εἰς τὴν καρδίαν του· ἀμάρτημα μέγαλον τὸ λέγει ὁ Θεὸς, διότι πρῶτον καὶ ρίζα εἶναι ἡ ἐπιθυμία, καὶ τότε τὸ ἔργον. καὶ ἀπὸ θέλημά του δὲν ἔλειψε νὰ μὴν τελειώσῃ τὴν ἐπιθυμίαν του. Δεκάτη ἐντολή εἶναι, νὰ μὴν ἐπιθυμήσης τὰ κτήματα τοῦ πλησίον σου. Κτήματα λέγει σπήτια, ἀμπέλια, χωράφια, καὶ ἄλλα πράγματα ὑποστατικὰ διὰ τὸ ὅποιον λέγει ὁ Προφήτης ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ. Οὐαὶ οἱ προσάπτοντες οἰκίαν πρὸς οἰκίαν, καὶ ἀγρὸν εἰς ἀγρὸν. ἤγουν καὶ εἰς ἐκείνους, ὅπου σιμῶνουν σπήτι μετὰ σπήτι, ἢ τὸ χωράφι εἰς χωράφι. διότι ἐπιθυμεῖ νὰ κλέψῃ καὶ νὰ ἀδικήσῃ τοῦ γειτόνου του, ἤγουν τοῦ ἀδελφοῦ του Χριστιανοῦ τὸ πρᾶγμα, ἢ δυναστικῶς, ἢ μετὰ δῶρα, καὶ ἀδικεῖ αὐτόν. καὶ τυχαίνει καὶ εἶναι καὶ ὄρφανός, ἢ χῶρα ὅπου ἀδικεῖ-

ται, και είναι μέγα άμαρτημα, ὡσάν και τὰ ἄλλα, ὅποιος ἐπιθυμεῖ τὰ πράγματα τοῦ ἄλλουνοῦ. και διὰ τοῦτο κάμνει χρεία νὰ μὴν κάμωμεν ἀδικίας και πέρνωμεν τὰ ξένα πράγματα. διότι λέγει ὁ θεῖος Ἀπόστολος: Ἄδικοι Βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν. Ὡς δὲ εἶδεν ὁ Λαὸς, ὅτι ἄργησεν ὁ Μωϋσῆς νὰ κατέβῃ ἀπὸ τὸ ὄρος, ἐσυνάχθησαν ὅλοι και ὑπήγαν εἰς τὸν Ἀαρὼν και τοῦ εἶπαν, ὅτι κάμε μας Θεὸν νὰ εἶναι μετ' ἐμᾶς. ὅτι ὁ Μωϋσῆς τοῦτος, ὅπου μᾶς εὔγαλεν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, δὲν ἐξεύρομεν τί ἔγινεν. ὁ δὲ Ἀαρὼν ὡς τὸ ἤκουσεν, ἐβαρέθη πολλὰ εἰς τὸν λόγον τοῦτον· και θέλωντας οικονομικῶς νὰ ἀναπαύσῃ τοὺς λογισμοὺς αὐτῶν διὰ νὰ σιωπήσουν, εἶπεν, ὅτι φέρετέ μοι ὅλα τὰ χρυσάφιά σας, ὅπου βαστοῦν αἱ γυναῖκές σας, νὰ τὰ βάλω εἰς τὴν φωτίαν νὰ τὰ χωνεύσω, νὰ σᾶς κάμω Θεὸν.

Δωρόθεος Μονεμβασίας, *Βιβλίον ιστορικόν περιέχον εν συνόψει διαφόρους και ἐξόχους ιστορίας: ἀρχόμενον ἀπὸ κτίσεως κόσμου, μέχρι της αλώσεως Κωνσταντινουπόλεως, και των ἀκολουθῶν Σουλτάνων*, Τυπογραφεῖο Νικολάου Γλυκύ, Βενετία 1798.